

Rigsdagstidende.

1853. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 78.

Fjerde Sessions tredie Samling.

22de Møde.

Firsdagen den 12te Juli.

(Fortf.)

Basis (fortf.): Naar Udvalget har ønsket, at Fordelingen skulde opsættes og nærmere bestemmes ved Lov, da have vi ikke tænkt os længere frem i Tiden end til Rigsdagen samledes igjen i October Maaned, og, naar den ærede Forsamling lægger Mærke her til, saa vil den finde, at den høitærede Finantsministers Indvendinger — hvilke Indvendinger han naturligvis som Statens Banqueur maa gjøre — ikke have Noget at betyde; thi han kunde, hvis han blev nødt til at give Penge ud for den Tid, beregne billige Procenter deraf, som enhver Banqueur kan gjøre, og det ville ogsaa Distrikterne og deres Deputerede finde sig i at betale. Denne Grund kan saaledes ikke have noget at betyde, ligesaa lidt som de andre Grunde, den høitærede Finantsminister anførte, og endnu mindre den Trubsel, som han fremkom med, om at han maaskee, naar dette Forslag blev antaget, kun vilde indstille til Hans Majestæt at approbere den første Paragraph af Loven, men ikke den anden. Jeg tror, som jeg udtalte ved Sagens første Behandling, at det maaskee helst maatte gaae saaledes til, at det gik efter samme Norm, som det gik i Sylland; men de Grunde, jeg hørte i gaar af Finantsministeren, have imidlertid netop gjort mig opsat paa at bede det ærede Thing at stemme for det stillede Vædringsforslag.

Jusfitsministeren: Jeg maa meget tilraade det høitærede Thing at holde sig til det Resultat, som blev vundet ved Stemmegivningen i gaar. Det forekommer mig af de Grunde, som jeg allerede tidligere har tilladt mig at fremføre, at det er lidet ønskeligt, om man nu vilde gaae ind paa det vanskelige

Spørgsmaal om den rette Basis for en Statesfordeling ved Forhandlingen af en Sag som den foreliggende, hvor der kun er Spørgsmaal om at udrede en Sum een gang for alle, og hvor denne Sum alene vedkommer en enkelt Deel af Kongeriget. Jeg frygter meget for, at Loven heller ikke vil komme ud nu, hvis man bortskærer alt Det, som i Forslaget indeholdes angaaende Ligningsmaaden. — Finantsministeren yttrede nemlig stor Betænelighed ved for Statskassens Vedkommende at indvillige i et saadant Forstud, saalænge det endnu var uvidt, hvorledes og hvornaar dette Forstud kunde ventes tilbagebetalt. Der er ingen Tvivl om, at der allerede i næste Sæsson kan begyndes Forhandlinger om, paa hvilken Maade det Beløb, som Statskassen giver i Forstud, skal kunne erstattes samme igjen; men det er aldeles uvidt, naar man vil komme tilende med disse Discussioner, da det maa indrømmes, hvilket ogsaa er blevet indrømmet, at det ikke er nogen let Sag at finde en Basis, som vil tilfredsstille Alle. I Udvalgets Betænkning er ogsaa bemærket, at den Maalestof, som er foreslaaet i Regjeringens Udkast, kan lede til Uregelmæssigheder; men det er i saa Henseende blevet oplyst, at man ikke let kan opgive nogen som helst anden Basis, uden at den leder til ligesaa store Uregelmæssigheder. De Sammenligninger, som man har gjort imellem enkelte Districter af Landet, have vistnok Intet at betyde; thi ligesaa stor Forskjel vil fremkomme, om man ogsaa tager en anden Basis for Fordelingen. Enten man tager Hartforntet, eller man tager Folkemængden, vil Resultatet letteligt og næsten uundgaaeligt blive, at paa nogle Steder den Rige kommer til at udrede langt Mindre end hans fattige Nabo, naar han hører til et andet District. Skulde Saadant undgaaes, saa